

flibe, som ere i Tugt. Det er Nødvendigheden af Samtidigheden, som det ikke forekommer mig, at det ærede Udvalg har været heldig i at godtgjøre, og det er derfor, at jeg tror, at den høitærede Minister har fuldkommen god Grund til at modsætte sig denne Dagsorden. — Det er sagt, at Dagsordenen vil jo være i Overensstemmelse med den høitærede Ministers eget Vnske. Dertil skal jeg dog svare — skjøndt det jo vel egentlig ikke paaligger mig at svare derpaa — at for min Betragtning stiller det sig saaledes, at der foreligger en Kjendsgjerning for, at Ministeren ikke har anset det nødvendigt at forelægge de tvende Straffelovhøger samtids, efter som Straffeloven for Hæren er forelagt, som den er. Jeg skal altsaa tilraade, at standse Sagen uden at vedtage Dagsordenen.

Carlsen: Jeg skal ikke her udtale mig om, hvorvidt jeg billiger eller misbilliger disse Straffebestemmelser, som indeholdes i det foreliggende Lovforslag. Det er nærmest for mig Spørgsmaalet, om jeg skal stemme for Dagsordenen eller stemme imod den, som foreligger, og det er ogsaa dertil, jeg vil indskrænke min Udtalelse i dette Dieblif. Jeg kan ikke sige Andet, end at i den lange Erfaring, jeg har havt i det offentlige Liv, har jeg set, at det at vedtage Dagsordener i Almindelighed ikke er den heldigste Maade, man kan ende en Sag paa. Jeg tror ikke, at man skal bruge Dagsordener, uden hvor der er virkelig Nødvendighed dertil. Det finder jeg nu ikke, at der er i det foreliggende Tilfælde. I det foreliggende Tilfælde finder jeg ingen Nødvendighed for at ende Sagen med en Dagsorden. Jeg vil altsaa ikke kunne stemme for Forslaget. Det er vel saa, at selve Dagsordenens Indhold har jeg ikke meget imod, men jeg maa tilstaa, at jeg, da jeg har hørt, at Ministeren er villig til at gaa den Vej, man ønsker, ikke finder, at man bør stramme de Grændser, indenfor hvilke han kan handle, mere end nødvendigt. Hvis det skulde ske — og i den Henseende deler jeg Mening med det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Sesken) — at han ikke ligetids saa sig istand til at forelægge begge Love, finder jeg ikke, at der er nogen

Grund til at foranledige ham til — jeg siger ikke nøde ham, det ligger ikke for, men foranledige ham til — at holde en af dem tilbage i nogen Tid, indtil den anden kunde komme med. Kort sagt, jeg ønsker ikke at binde Ministeren i dette Forhold. Men jeg ønsker heller ikke at binde mig selv overfor det Lovforslag, som foreligger, eller det, som maatte komme til at foreligge. Man kan nu selv betragte en Dagsorden paa forskjellige Maader, og det er sandt, at man i ethvert Tilfælde ikke er bunden til Andet end det Indhold, som den har; men dog sættes Dagsordenen af Mange i en vis Forbindelse med den Udtalelse, der har fundet Sted om den foreliggende Sag, som den angaar, og hvis man ikke kan behandle en Sag issende, finder jeg ikke, at man paa et foreløbigt Stadium skal paa nogen Maade binde sig ved, hvad der kommer frem paa dette foreløbige Stadium. (Brok: Ja, men man binder sig heller ikke.) Jeg veed nok, at man er ikke juridisk og ikke politisk bunden, men jeg veed ogsaa, at der virkelig meget ofte argumenteres saaledes, at de der have stemt for Dagsordenen, have ogsaa stemt for Motiverne og Udtalelserne om Sagen. Det sker meget hyppigt; det vil man ikke kunne negte. Jeg vil vende tilbage til, hvad jeg begyndte med, at jeg ikke ser, at der i det foreliggende Tilfælde er nogen Nødvendighed for at ende Sagen med en Dagsorden, og jeg finder efter min lange Erfaring ikke, at det er rigtigt at ende en Sag med en Dagsorden, naar det ikke er nødvendigt.

Madvig: De anstillede Betragtninger over Dagsordener i Almindelighed skal jeg ikke forfølge. Et heller skal jeg yderligere komme ind paa, hvorvidt vi binde os paa nogen betænkelig Maade ved Dagsordenen; at dette ikke er Tilfældet, tror jeg egentlig erkjendes af Alle. Jeg skal derimod tillade mig at gjøre den høitagtede Minister opmærksom paa, i hvilken besynderlig Stilling han nu er kommen ved at have fraraadet Dagsordenen. Der er nemlig nu fra tvende Sider blevet anført Grunde til at stemme imod Dagsordenen, der ligefrem ere Grunde rettede mod den høitagtede Minister selv. Dagsordenens Forkastelse